
AANTEKENINGEN.

¹⁾ Valetton, Het Oude Testament en „De Critiek”, Baarn 1906, bldz. 5.

²⁾ Zooals bij Vatke en George, die zich Hegel tot leidsman kozen.

³⁾ Men zie hiervoor vooral Aage Schmidt, Gedanken über die Entwicklung der Religion auf Grund der babylonischen Quellen, Leipzig 1911. Vgl. hierover C. van Gelderen in Stemmen des Tijds 1914, bldz. 1179 v. v., 1316 v. v.

⁴⁾ Zie b.v. Böhl, Kanaanäer und Hebräer, Leipzig 1911, bldz. 101 v. v., en van denzelfde Het Oude Testament (Bijbelsch-Kerkelijk Woordenboek I), Groningen 1919, bldz. 120; Obbink, De godsdienst van Israël, Baarn 1912, bldz. 4 v. v.

⁵⁾ De mogelijkheid van den Mozaïschen oorsprong wordt toegegeven door Kautzsch, Biblische Theologie des Alten Testaments, Tübingen 1911, bldz. 72. De Mozaïsche oorsprong wordt met beslistheid erkend o. a. door Eerdmans, Theol. Tijdschrift 1903, bldz. 19 v. v. en Alttestamentliche Studien III, Giessen 1910, bldz. 144, Wildeboer, Theol. Studien 1906, bldz. 93 v. v., en Het Oude Testament van historisch standpunt toegelicht, Groningen 1908, bldz. 60, 64 v. v., Sellin, Einleitung in das Alte Testament², Leipzig 1914, bldz. 25, König, Geschichte der Alttestamentlichen Religion², Gütersloh 1915, bldz. 195 v. v., Gressmann, Mose und seine Zeit, Göttingen 1913, bldz. 476, Kittel, Geschichte des Volkes Israel I³, Gotha 1916, bldz. 582, Böhl, Het Oude Testament, bldz. 300, en schijnt ook te worden aanvaard door v. d. Flier, Theol. Studien 1913, bldz. 25.

⁶⁾ Zie Gressmann, Mose und seine Zeit, bldz. 385. Wat bepaaldelijk het Verbondsboek aangaat, vgl. Eerdmans, Alttestamentliche Studien III, bldz. 121 v. v., Sellin, Einleitung in das A. T.², bldz. 26 v., v. d. Flier, Theol. Studien 1913, bldz. 23 v., König, Geschichte der Alttestamentlichen Religion², bldz. 197 v. Kittel, Geschichte des Volkes Israel I³ bldz. 660, is van oordeel dat het, zooal niet van Mozes zelf afkomstig, dan toch op eenigerlei